

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 14.524 van 28 juli 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 30 juni 2006 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 juni 2006.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de verzoekschriften tot voortzetting van het geding ingediend op 5 januari 2007 en 8 januari 2007 met toepassing van artikel 235, §3 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 juni 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 juli 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat D. MBOG en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Het feitenrelaas luidt volgens de bestreden beslissing als volgt:

“U, die de Iraakse nationaliteit bezit en van Koerdische origine is, zou afkomstig zijn van Kirkuk in Centraal-Irak. U zou zich op school louter voor de formaliteit ingeschreven zijn geweest bij de Baathpartij van het regime van president Saddam Hoessein. Nog voor de val van dit regime in het voorjaar van 2003 zou u zich als “X” (volksmilitie opgericht door Saddam Hoessein) hebben ingeschreven maar vanwege de Amerikaanse invasie nooit zijn gerecruteerd. Uw vader zou de functie van ‘Rafiq Hezbi’

hebben bekleed binnen de Baathpartij. U zou niet op de hoogte zijn van zijn inhoudelijke politieke activiteiten. Na de val van het Baathregime zou u samen met uw vader ondergedoken hebben geleefd bij zijn vrienden uit vrees voor arrestatie door Koerdische partijen vanwege het engagement van uw vader bij de Baathpartij. U zou van uw moeder vernomen hebben dat leden van Koerdische partijen regelmatig bij uw moeder thuis zouden zijn gekomen op zoek naar u en uw vader. Ze zouden uw moeder verteld hebben dat ze u en uw vader zoeken vanwege het politiek engagement van uw vader bij de Baathpartij en uw inschrijving bij de "Fedayeen Saddam". De laatste keer dat ze bij uw moeder thuis zouden zijn gekomen zou begin 2005 zijn geweest. Uw moeder zou sinds februari 2005 anonieme dreigtelefoons hebben gekregen van een terroristische groepering. Uw familie zou met de dood zijn bedreigd bij weigering tot samenwerking met deze groepering of betaling van losgeld. Er zou tevens bedreigd zijn met een aanslag op uw ouderlijk huis en de winkel van uw vader. Uw moeder zou klacht hebben neergelegd tegen de dreigtelefoons. De dreigtelefoons zouden ongeveer drie maanden hebben geduurd. Uw vader zou in februari 2005 een dreigbrief hebben aangetroffen in zijn winkel met opnieuw dezelfde dreigementen aan uw familie. De brief zou noch ondertekend noch afgestempeld zijn geweest. Uw moeder zou de dreigbrief aan de politie hebben voorgelegd. Op 1 april 2005 zou er een aanslag zijn gepleegd op de winkel van uw vader. Uit vrees het slachtoffer te worden van aanslagen door terroristische groeperingen en gearresteerd te worden door Koerdische partijen vanwege het Baathprofiel van uw vader en uw registratie als 'Fedayeen Saddam' zou u samen met uw ouders, broers en zussen op clandestiene wijze naar Turkije zijn gevlucht. Uw moeder HASSAN Shilan Sharif (O.V. 5.758.919) zou verder alleen naar België zijn doorgereisd. U zou later samen met uw minderjarige zus Hassan Sharif Fermeesk (O.V. 5.758.919) illegaal per vrachtwagen op 13 januari 2006 in België zijn aangekomen om uw moeder te vervoegen en vroeg er op 16 januari 2006 asiel aan. Uw vader en overige broers en zussen zouden nog in Turkije verblijven."

2. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.1. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Niettegenstaande de initiële ontvankelijkheidsverklaring van het Commissariaat-generaal (CGVS) dient in de gegrondheidsfase na het doornemen van de door u ingevulde vragenlijst te worden vastgesteld dat aan u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend en dit omwille van de volgende redenen. Vooreerst dient opgemerkt dat er ernstig getwijfeld kan worden aan het voorgehouden politieke engagement van uw vader bij de voormalige Baathpartij. Zo wist u niet precies te vertellen voor welke afdeling binnen de Baathpartij uw vader zou hebben gewerkt als 'Rafiq Hezbi' en verklaarde u niet zeker te weten of hij al dan niet bij de voormalige 'Amn' (Veiligheidsdienst) werkzaam zou zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS, p. 4, p. 4 bis). Vervolgens wist u zeer weinig te vertellen over de inhoudelijke politieke activiteiten van uw vader in de schoot van deze partij. U kwam hieromtrent niet verder

dan in algemene bewoordingen aan te geven dat hij mensen zou hebben gearresteerd. U kon geen enkele naam opgeven van de vermeende slachtoffers van uw vader noch enige informatie verschaffen over hun politiek activisme (zie gehoorverslag CGVS, p. 3, p. 3 bis). Uw verklaring als zou uw vader u hierover niets verteld hebben is volstrekt ongeloofwaardig gezien u immers aangaf sinds de val van het Baathregime samen met uw vader ondergedoken te hebben geleefd vanwege zijn politiek engagement bij de Baathpartij en u mede hierdoor genoodzaakt zou zijn geweest uw land van herkomst te verlaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 4, p. 4 bis, p. 5, p. 5 bis, p. 6, p. 9 bis). Hieruit dient aangenomen te worden dat uw vader u meer zou hebben verteld over zijn politieke activiteiten. U verklaarde immers nog een tijd samen met uw vader buiten Irak in Turkije te hebben verbleven waardoor verondersteld kan worden dat de vrees om informatie vrij te geven over inhoudelijke politieke activiteiten voor het voormalige regime aan het eigen gezin grotendeels is weggefallen (zie gehoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken, vraag 42, p. 9). Bovendien kan u geen enkel bewijsstuk voorleggen van de vermeende functie van uw vader als 'Rafiq Hezbi' bij de Baathpartij. Dient tevens aangestipt dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd vergeleken met uw verhoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), dewelke de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondergraven. Zo verklaarde u voor de DVZ dat er **twee à drie dreigbrieven** zouden zijn aangetroffen in de winkel van uw vader (zie gehoorverslag DVZ, vraag 42, p. 9). Voor het CGVS beweerde u dat er slechts sprake zou zijn geweest van **één dreigbrief** (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 bis). Vervolgens heeft u ook tegenstrijdige verklaringen afgelegd vergeleken met het verhoor van uw moeder Hassan Shilan Sharif. Zo verklaarde zij dat de **twee à drie aangetroffen dreigbrieven** in de winkel van uw vader **telkens afgestempeld** zouden zijn geweest (zie gehoorverslag moeder in ten gronde, p. 11). U beweerde daarentegen dat **de ene aangetroffen dreigbrief** in de winkel van uw vader **niet ondertekend of afgestempeld** was (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 bis). Verder verklaarde u dat de Koerdische partijen telkens wanneer ze bij uw moeder thuis zouden zijn gekomen **de redenen** zouden hebben vermeld van hun komst, nl. vanwege het vermeende engagement van uw vader bij de Baathpartij en uw registratie bij de 'Fedayeen Saddam' (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Uw moeder beweerde dat ze **nooit een reden** zouden hebben opgegeven en enkel naar u en uw vader zouden hebben gevraagd (zie gehoorverslag moeder in ten gronde, p. 9, p. 9 bis). Voorts verklaarde u dat de dreigtelefoons bij uw moeder thuis **twee à drie maanden** zouden hebben geduurd (zie gehoorverslag CGVS, p. 6 bis). Uw moeder beweerde dat het slechts om een tijdsperiode van **ongeveer een maand** zou zijn gegaan (zie gehoorverslag moeder in ten gronde, p. 13 bis). Bovenstaande bedrieglijke verklaringen omtrent de kern van uw asielrelaas zijn zo flagrant dat er geen verder geloof kan gehecht worden aan uw vluchtmotieven. Bovendien kan u geen enkel begin van bewijs voorleggen van de door u ingeroepen problemen. U heeft onvoldoende concrete persoonlijke geloofwaardige elementen aangevoerd die wijzen op een persoonsgerichte en systematische vervolgingsvrees in de zin van de Conventie van Genève. U heeft bijgevolg niet aannemelijk gemaakt een vluchteling in de zin van deze Conventie te zijn. Tot slot legt u geen enkel identiteits- of reisdocument neer waardoor uw beweerde identiteit en reisweg niet kunnen worden geverifieerd. Ook t.a.v. uw moeder werd de toekenning van het vluchtelingenstatuut geweigerd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet voldoet aan de criteria die werden vastgelegd in het Vluchtelingenverdrag (Conventie van Genève van 28 juli 1951) en bijgevolg niet als Vluchteling kan worden erkend.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Binnenlandse zaken op het feit dat rekening houdend met de algemene situatie van onveiligheid en instabiliteit in Irak, ik het geenszins aangewezen vind afgewezen Iraakse asielzoekers gedwongen terug te leiden naar Irak. Ik vestig de aandacht van de Minister op het advies van UNHCR dat Staten oproept geen gedwongen terugleidingen naar Irak uit te voeren en de Staten

ook aanbeveelt om aan afgewezen Iraakse asielzoekers enige vorm van tijdelijke of subsidiaire bescherming te bieden.”

3.2. Verzoeker werpt op dat hem niet kan verweten worden dat hij geen al te gedetailleerde informatie over zijn vaders activiteiten voor de Baath-partij kan geven omdat hij op dat moment minderjarig was (16-17 jaar) en zijn vader hem niet alles vertelde. Hij stelt dat alle leden een verbod krijgen om interne informatie, zelfs aan familieleden, door te geven. Verzoeker voegt hier aan toe dat hij zelf gezocht werd omwille van zijn registratie bij de ‘Fedayeen Saddam’ zodat het politiek engagement van zijn vader bij de Baathpartij niet de uitsluitende reden was waarom zij gezocht werden door de Koerdische partijen.

Omtrent de dreigbrieven verklaart verzoeker dat hij deze nooit heeft gezien. Er zijn meerdere brieven geweest maar in slechts één brief werden duidelijke eisen gesteld. Hij weet niet of de brieven waren afgestempeld daar hij deze nooit heeft gezien; hij heeft geantwoord omwille van de ‘ja of nee’-vraagstelling door het CGVS.

Verzoeker was ondergedoken met zijn vader wanneer de Koerdische partijen langskwamen om hem en zijn vader te zoeken. De Koerdische partijen kwamen slechts langs omdat ze op zoek waren naar hem en zijn vader, respectievelijk omwille van zijn lidmaatschap bij de ‘Fedayeen Saddam’ en het politiek engagement van zijn vader. Omtrent het bezoek van de Koerdische partijen heeft hij alles vernomen van zijn moeder.

Aangaande de dreigtelefoons stelt verzoeker dat het van belang is om het tijdstip te omschrijven dat werd gebruikt om het begin en het einde van de tijdsperiode te bepalen.

Verzoeker werpt op dat de zogenaamde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van zijn moeder en hemzelf de essentie van zijn asielrelaas niet aantasten.

Hij heeft aan zijn verzoekschrift tot voortzetting een kopie van een anderstalig document toegevoegd, hetgeen zijn identiteitsbewijs zou zijn.

3.3. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij inzake zijn identiteit of asielrelaas.

Aangaande de kopie van een identiteitskaart die bij het verzoekschrift tot voortzetting van 5 januari 2007 werd toegevoegd, stelt de Raad vast dat dit document niet vergezeld is van een voor eensluidend verklaarde vertaling zodat het, overeenkomstig artikel 8 PR RvV, niet in overweging wordt genomen. De Raad merkt tevens op dat kopieën, gelet op hun manipuleerbaarheid, geen garantie bieden inzake authenticiteit.

De Raad volgt verweerder waar die stelt dat het niet kennelijk onredelijk is om van iemand die zijn asielmotieven grotendeels baseert op zijn vaders lidmaatschap van en de verschillende activiteiten voor de Baath-partij, te verwachten dat hij in staat is hieromtrent enige toelichting te geven (zoals voor welke afdeling zijn vader binnen de Baathpartij werkte, welke zijn taken als ‘Rafiq Hezbi’ waren, wat zijn vader precies deed voor de partij, namen van zijn vermeende slachtoffers en hun activiteiten,...). Omdat verzoeker elementaire vragen over zijn vaders activiteiten bij de Baath-partij niet kon beantwoorden, kon de Commissaris-generaal in alle redelijkheid twifelen aan het voorgehouden politiek engagement van zijn vader bij de Baath-partij. De bestreden motiëring stelt terecht dat verzoekers verklaring als zou zijn vader hem hierover niets verteld hebben niet aannemelijk is gezien verzoeker aangaf sinds de val van het Baathregime samen met zijn vader ondergedoken te hebben geleefd omwille van het politiek engagement van zijn vader, zodat kan aangenomen worden dat zijn vader toch meer zou hebben verteld over zijn politieke activiteiten. Verzoeker brengt tot op heden geen begin van bewijs bij omtrent de vermeende functie van zijn vader als ‘Rafiq Hezbi’ bij de Baathpartij. Aangaande verzoekers bewering eveneens gezocht te worden omwille van zijn registratie bij de ‘Fedayeen Saddam’ merkt verweerder terecht op dat uit het administratief dossier blijkt dat hij hiervan geen melding maakte tijdens zijn gehoor voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Tevens verklaarde hij: *“Na de val van Saddam Hossein zijn mijn vader en ikzelf ondergedoken en dit uit vrees voor de gevolgen van de daden van mijn vader uit het verleden...”* (stuk 10, p.9). Deze vaststelling doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers bewering gezocht te worden omwille van zijn registratie bij de ‘Fedayeen Saddam’ en relativeert in ernstige mate zijn beweerde vrees. De Raad sluit zich aan bij verweerder waar die benadrukt dat van een kandidaat-vluchteling mag verwacht worden dat hij van bij de

aanvang van zijn asielprocedure alle zwaarwichtige elementen vermeldt die aanleiding hebben gegeven tot de vlucht uit zijn land van herkomst.

Aangaande de dreig telefoons en dreigbrieven, dient te worden opgemerkt dat verzoeker hieromtrent zeer vage verklaringen heeft afgelegd. Hij kan immers niet medelen (i) van welke groepering de bedreigingen uitgingen (ii) of het al dan niet één en dezelfde persoon was die telefoneerde (iii) op welke wijze er contact diende genomen te worden met de groepering teneinde aan hun eisen te voldoen (administratief dossier, stuk 6, p.6bis-8bis). Voormelde vaagheden omtrent de bedreigingen die geleid zouden hebben tot de beweerde aanslag op de winkel van zijn vader, waarvan overigens geen begin van bewijs wordt aangebracht, ondergraven zijn geloofwaardigheid.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980.

4.1. Verzoeker stelt dat hij, bij terugkeer naar Irak, een reëel risico loopt op ernstige schade tengevolge van het willekeurig geweld dat momenteel heerst in Irak. Hierbij wordt verwezen naar het reisadvies van het Belgisch Ministerie van Buitenlandse Zaken van 2 februari 2007 en naar de niet-terugleidingsclausule die in de bestreden beslissing werd opgenomen.

4.2. Verweerder verklaart ter zitting verzoekers afkomst uit Kirkuk, Centraal-Irak, niet te betwisten.

Verweerder bevestigt in de nota van 8 juni 2007 de algemene situatie van onveiligheid en instabiliteit in Centraal en Zuid-Irak, hetgeen tevens blijkt uit de landeninformatie gevoegd bij voormelde nota. Uit het administratief dossier is niet af te leiden dat verzoeker geen burger zou zijn of zou vallen onder de bepalingen van artikel 55/4 van de voormelde wet van 15 december 1980. Derhalve valt verzoeker onder de toepassing van artikel 48/4, §2, c van de voormelde wet van 15 december 1980 en dient hem de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 28 juli 2008 door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. SANEN, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. SANEN.

W. MULS.